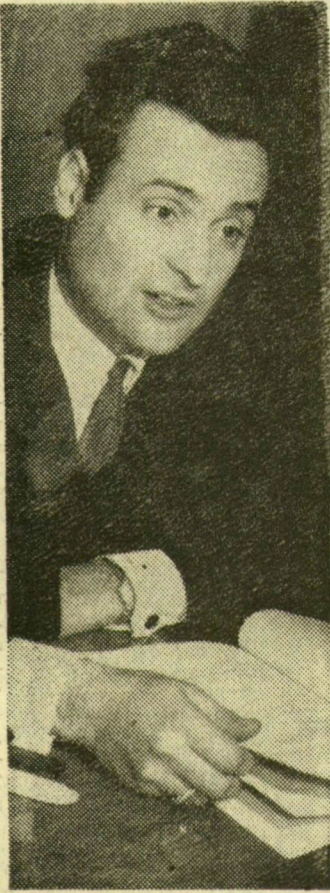

A Kenderfonó és Szövőipari Vállalatnál

Ha a paprikát és a szálamit megilleti a „szegedi” jelző, akkor a kender és a kenderfeldolgozást legalább úgy. Régi ipara ez a városnak és környékének, a kenderfeldolgozó gyárak múltját pedig százévesnek vélik. S mielőtt az első kérdésével azt tudakolnám, hogyan kezdtek a második öt éves tervet, még feljegyzem: e vállalat Európa egyik legnagyobb kenderfeldolgozó vállalata.

Kérdéseimre Tóth László vezérigazgató válaszol:

— A második öt éves ter-

vet vállalataink még önállóan kezdték, s az iparösszevonás eredményeképpen 1963 elején jött létre a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat a három szegedi és a pécsi üzemből. Így, amikor a második öt éves tervet, illetve vállalatunkat értékeljük, akkor az 1962-es esztendőhöz hasonlítunk.

— Erdemes volt összevonni a vállalatokat?

— Igen. Ha létezik iparág, amely a feltételeket önmagában hordja a teljes vertikumra, akkor érdemes. Mi például a bálázott kender a kész terméki feldolgozók, s termékeink skálája igen széles — zsinor, háló, kötél, kárpitos- és szabókellékek, ponyva, és így tovább, mintegy 300 féle. Nem csupán a kender profilgazdája a vállalat, hanem a műszaki szöveteknek is. Ellátjuk az ország valamennyi iparágát: a cukor-, gyógyszer- és olajiparnak különféle szűrőszöveteket, a gumipar részére betétszöveteket és hevederszöveteket szállítunk. De profilgazdái vagyunk a tisztán kenderből készült szép, mintás szőnyegeknek is. A szálal szőnyegtípusok elismertek, az országházban levő bordó futószőnyegek is nálunk készültek.

— És kézzelfoghatóan látható-e az összevonás eredménye?

— Egy számot mondok: 54 százalék. Három esztendő alatt ennyit emelkedett szövetexportunk. Ez az emelkedés, mind kenderből történt, és éppen a nagyvállalat adottságai, a belső kooperáció tette lehetővé. A növekedés üteme is érzékelhető: 1963-ban 2 százalék, 1964-ben 23 százalék, 1965-ben 54 százalék.

— Mit jelent ez abszolút számokban?

— Szövetexportunk három évvel ezelőtt 2 millió 374 ezer négyzetméter volt, jelenleg 3 millió 614 ezer négyzetméter. A vállalat termelési értéke a három évvel ezelőtti 608 millió forintból 696 millió forintra emelkedett.

— Hogyan, milyen mód-

szerekkel érték el ezt a termelési feljutást?

— A termelés végeredményben 14,4 százalékkal nőtt az elmúlt három esztendőben, a létszám pedig 6,1 százalékkal. Az egy főre jutó termelési érték 121 ezerről 130 ezer forintra emelkedett ez idő alatt.

— Szemre nem túl nagy a növekedés.

— Sajnos gépparkunk eléggé elavult, s közben meg kellett valósítanunk egy 100 milliós nagyságrendű rekonstrukciót, de úgy, hogy a termelést csökkenti, vagy megállítani nem lehetett. A szegedi kenderben végrehajtott munkát a teljes üzemenmet mellett és egy évvel előbb végeztük el. Ezt a tevékenységet csak a nagyvállalat kereteiben lehetett így elvégezni, s ha ilyen szempontból nézzük fejlődésünket és a termelésünk növekedését, akkor kerekesebb a kép és elfogadhatónak látszik a 14,4 százalék.

— Hogyan segítettek a nehéz helyzetbe került üzemennek?

— A nagyvállalat szélesebb klaviatúrája éppen ez esetben mutatta meg lehetőségeit. Például a szövőfonal- és zsinorgyártásban a pécsi üzem tudott segíteni, ahol három műszakra álltak át, de épp úgy segített az újszegedi üzem és a jutagár is.

— Mivel a termelés feljutása nem kizárólag a létszám emelkedésével történt, milyen módon nőtt a termelékenységük?

— Egyik jelentős műszaki intézkedésünk az újszegedi gyár cernázójának rekonstrukciója volt, amelynek során a régi gépeket újak váltották fel, s az épületet is felújítottuk. A szövőgépek korszerűsítése is a második öt éves terv időszakában történt, az ötvenhatvan és annál is idősebb gépeket fokozatosan kicseréljük modernebbre. Az idén például — szinte saját erőből — 14 darab korszerű belga gépet vásároltunk. Régen a kenderponyvakat 120—125 fordulatszámmal szőtték a gépek, az újak sebessége 185 fordulat. Így körülbelül 50 százalékos termelékenységemelkedést értünk el, de a minőség is jobb, egyenletesebb.

— Ez évi tervük és annak teljesítése hogyan alakult?

— Szövetexportunk terve 3 millió 300 ezer négyzetméter volt, a várható teljesítés 3 millió 614 ezer négyzetméter. Forintban körülbelül 20 milliós túlteljesítés várható az exportban.

— A dolgozók helyzete hogyan alakult az elmúlt évek során?

— Azok a gépcserék, amelyek korszerűsége is jelentettek, egyben a dolgozók munkafeltételeit is javították.

ták. A szegedi kenderben például régi, sok évtizedes helyzetet változtattunk. A dolgozóink étkeztetését is sikerült megoldanunk, az Újszegeden levő üzemi konyhánkat 600 ezer forintos költséggel korszerűsítettük, most ellátja szegedi üzemeink igényeit. A szegedi kenderben korszerűsítettük az üzemi fürdőket és öltözőket, ugyanígy a jutában is. Újszegeden klimatizáló és porelszívó berendezéseket helyeztünk üzembe, de hasonló a helyzet a szegedi kenderben is, ahol körülbelül 8 millió forintot fordítottunk ilyen dolgokra.

— S végül a jövőről, a harmadik öt éves tervidőszakban várható fejlődésről mit hallhatunk?

— Már konkrét terveink is vannak. A pécsi üzemenket 66 millió forintos költséggel korszerűsítjük és bővítjük. Ennek kapcsán a pécsi üzemben 1325 tonnával több fonalat gyártanak, s ez évente 42 millió forint termelési értékfeljutást jelent. A szövődeinkre a harmadik öt éves tervben 103 millió forintot fordítunk, amelynek segítségével növeljük a nehézszővődei kapacitásunkat. Ezzel el szeretnénk érni, hogy teljes mértékben ki-elégítsük a Szegedi Gumi-gyár műszaki szövetigényét, valamint a szövetexportunkat kívánjuk megduplázni. Számokban kifejezve: 6,5 millió négyzetméterrel több különböző műszaki-, és ponyvaszöveteket gyártunk, amely mintegy 113 millió forint értékű többletmennyiséget jelent a jelenlegi szinthez képest. Összegezve: 170 milliós befektetéssel évente 155 millióval növekszik a vállalat termelése.

— A termékek skálájában lesz-e változás?

— Nem, de bizonyos profilrendezés lesz. A jutából a jutaszák profilját átadjuk Budapestnek, s helyette horizontális szövődet valósítunk meg, könnyű kender-szővődét. Újszegedre koncentrálnak a műszaki és ponyvaszövetek gyártását, s az itteni szövődet — a nyolcvan éves épületet is — korszerűbbé tesszük. Harmincmillió forintért kicseréljük az épület födémét, klimatizáló és porelszívó berendezéseket helyezünk üzembe, valamint a gépeket a legkorszerűbb automatákra cseréljük át. Bővülni és korszerűsödni fog a kikészítő üzemünk is. Mindezt 1970-ig végezzük el.

— A második öt éves tervvel jelentős fejlődést zárhatunk, de a következő tervidőszakban még szebb eredményekre és fejlődésre számíthatunk. S azt is reméljük, hogy nagyvállalatunk történetében az idei év az él-üzem címhez is közel visz bennünket.

G. I.

Kicszerélték a magyar—mongol barátsági és együttműködési szerződés ratifikációs okmányait

Péter János külügyminiszter és Magalzsavin Zsamszaran, a Mongol Népköztársaság budapesti nagykövete kicserélte az 1965. október 2-án Ulan-Batorban aláírt magyar—mongol barátsági és együttműködési szerződés ratifikációs okmányait. A szerződés ezzel hatályba lépett.

A ratifikációs okmányok kicserélésénél jelen voltak: Nagy Józsefné könnyűipari miniszter, Jávor Ervin, az Országos Tervhivatal elnökhelyettese, Erdélyi Károly külügyminiszter-helyettes és a Külügyminisztérium több vezető beosztású mun-

katársa, valamint a budapesti mongol nagykövetség diplomatái. (MTI)

Romanovszkij a szovjet—magyar kulturális együttműködésről

Szergej Romanovszkij, a szovjet külföldi kulturális kapcsolatok állami bizottságának elnöke nyilatkozatot adott ki a TASZSZ tudósítójának a Budapesten aláírt 1966—67. évi szovjet—magyar kulturális és tudományos együttműködési munkatervéről. Nyilatkozatában rámutat, hogy a két ország együttműködése rendkívül kedvezően fejlődik. A tárgyalásokon megmutatkozott,

Sajtónapi találkozó

ÚJSÁGÍRÓK, LEVELEZŐK, NYOMDÁSZOK ÉS LAPTERJESZTŐK BARÁTI DELELŐTTJE

Újságírók, nyomdászok, levelezők, tudósítók és lapterjesztők baráti találkozója az újságíróklubban

A közelgő sajtónap alkalmából a Magyar Újságírók Országos Szövetségének Csongrád megyei csoportja, a Dél-Magyarország és a Csongrád megyei Hírlap szerkesztősége tegnap délután a szegedi újságíróklubban baráti találkozót rendezett. A megyei sajtóolvasóinak, levelezőinek, tudósítóinak, a lapokat előállító nyomdászoknak, a hírlapterjesztőknek a képviselői töltötték meg a klubot. A baráti találkozón jelen volt és köszöntötte a sajtó munkatársait Csápenzsi István, a szegedi járási pártbizottság titkára, Deák Béla, a Szeged városi párt-végrehajtóbizottság tagja, a pártbizottság osztályvezetője és dr. Dér Ferenc, a MUOSZ osztályvezetője.

A baráti találkozót F. Nagy István főszerkesztő helyettes, a MUOSZ megyei csoportjának titkára nyitotta meg. Az egybegyűlteket Rácz Lajos, a Csongrád megyei Hírlap főszer-

A felszólaló tudósítók, levelezők, hírlapterjesztők arról beszéltek, hogy a jövőben is segítők lesznek a sajtónak, amit az emberek becsülnék, mert a párt politikájának gyakorlati megvalósításához járul hozzá. Arra is biztattak, hogy az újságok még elevenebben ostromozzák a szocialista életünk-től idegen jelenségeket. A Dél-Magyarország főszerkesztője és a Csongrád megyei Hírlap főszerkesztője több levelezőnek, tudósítónak könyvjutalmat nyújtott át. A Dél-Magyarország levelezői, tudósítói közül munkájuk megbecsülésének jeleként könyvjutalmat ka-

pott: Kovács Mihály, Németh Péter, Nikolenyi Árpád, Radics Sándor, Sziládi Sándor és Totka Károly. A hírlapterjesztői munkáért könyvjutalmat kapott Szűcs István és Dudás István, kiváló nyomdai munkáért pedig Teleki István gépszedő és Engi József gépmester.

A kötetlen, meghitt hangulatú találkozó után a résztvevők együttesen megkoszorúzták a mártírhalált halt forradalmárnak, az illegális Szabad Nép első szerkesztőjének, Rózsa Ferencnek emléktábláját Újszegeden, a róla elnevezett sugárút első házán.

Emlék a haladó szegedi újságírásnak

Délben a Dél-Magyarország szerkesztősége emléktáblát avatott az egykori haladó szegedi újságírók — közöttük Juhász Gyula — emlékére a Tisza Szálló éttermében, ahol 1920—30 kö-

után Magyar László újságíró, Juhász Gyula hajdani munkatársa, a törzsszál egykori tagja mondott avató beszédet. (Beszédéből a 6. oldalon közzünk részleteket). Ezt követően dr. Dér Ferenc a MUOSZ Elnökségé-

Az emléktábla-avató ünnepségen... A Tudományegyetem énekara énekel Kertész Lajos vezényletével. A karnagy mögött Magyar László

szelője és dr. Lőkös Zoltán, a Dél-Magyarország főszerkesztője köszöntötték, s szóltak a sajtónap jelentőségéről. Egyebek között elmondták: az a szerkesztőségek törekvése, hogy ezután még jobban együtt írják az újságot az olvasók és a szerkesztőségek. A sajtó közügyekben ezután is számít az üzemek, termelőszövetkezetek, hivatalok és intézmények dolgozóinak leveleire, az üzemi és falusi tudósítók munkájára, az olvasók észrevételeire.

zött az újságírók törzsszálata állt. Erre az ünnepségre is együttesen jöttek el a délelőtti találkozó résztvevői, a sajtó dolgozói és vendégeik. A falba helyezett márványtábla mellett Juhász Gyula rézdomborítású portréja, Tóth Sándor szegedi szobrászművész alkotása áll. Az ünnepségen dr. Lőkös Zoltánnak, a Magyar Újságírók Országos Szövetsége elnökségi tagjának, a Dél-Magyarország főszerkesztőjének bevezető szavai

kor nevében helyezték koszorút az emléktáblára. Az ünnepi eseményt emlékeztetően szép műsor tette még bensőségesebbé, Bókay Mária, a Szegedi Nemzeti Színház művésze Juhász Gyula „Új vallomás” című költeményét adta elő, a József Attila Tudományegyetem énekara pedig Dávid—József Áttila „Perc” és Mendelssohn „Búcsú az erdőből” című kórusát énekelte élménynek illő színvonalon, Kertész Lajos vezényletével.

MSZBT-kongresszus januárban

A Magyar—Szovjet Baráti Társaság az új esztendő első hónapjában — január 21—22-én — tartja kongresszusát. A tanácskozás előkészületei országszerte megkezdődtek. A társaság helyi szervezeti változatos eseményszorozattal, kiállításokkal, műsoros estekkel, előadásokkal, előmenybeszámolókkal adnak képet a Szovjetunió életéről, a magyar—szovjet együttműködés eredményei-

ről és a két nép közötti kapcsolatok szorosabbá tételét célzó tervekről. Az értekezleten a társaság aranykoszorús jelvényével tüntetik ki az MSZBT legérdemesebben dolgozó társadalmi aktivistáit. Aranykoszorús plakettet és jelvényt kapnak azok a szocialista brigádok is, amelyek termelési eredményeikkel és egyéb tevékenységükkel méltónak bizonyulnak erre az elismerésre. (MTI)